

Klíčové pojmy: Syllabus errorum, Pius IX.,

Syllabus errorum je součástí encykliky, kterou vydal papež Pius IX. roku 1864. Je to seznam 80 "omylových" tezí, které odmítá. Tento list rozeslal všem biskupům. Sylabus byl potvrzen na Vatikánském koncilu konaném v roce 1870. Tím vlastně začal boj katolické církve pro vědeckému a myšlenkovému pokroku 19. století.

Sylabus je rozdělen na několik částí. První je: Panteismus, naturalismus a absolutní racionalismus. Píše se zde mimo jiné o tom, že rozum není jediné měřítko, podle kterého se pozná "pravé a nepravé" jednání člověka. Odmítá také tvrzení, že zjevení Boží bylo nedokonalé a proto stále podléhá vývoji a pokroku.

Další část je Zmírněný racionalismus. Týká se filozofie, filozofů a vztahů mezi nimi a církví. Zde se vyvrací teze, že všechna náboženská křesťanská dogmata jsou předmětem filozofie a rozum člověka může sám od sebe přijít ke známosti o všech dogmatech.

Třetí paragraf se jmenuje Lhostejnost, svobodomyšlnost. Zde se odmítá, že lidé mohou nalézt věčné spasení u vyznávání kteréhokoliv náboženství. Také se obrací proti protestantismu - vyvrací, že by to byla pouze rozdílná forma pravého křesťanství.

Krátká část je věnována socialismu, komunismu, tajným spolkům, biblickým společnostem a duchovensko-liberálním spolkům. Zde jsou vyjmenovány listiny, napsané a vydané již dříve, na které se má čtenář obrátit.

Bludy o Církvi a jejích právech je název další části. Zde se vyvrací blud, že církve nesmí vykonávat a používat své pravomoci bez povolení světské moci. Ukazuje také, že katolická církev má právo rozhodnout o tom, zda je jediným pravým náboženstvím. Je tu ukázáno i právo církve nabývat majetku.

Dále šestá kapitola a Bludy o společnosti občanské i samy v sobě i ohledně poměrů jejich k Církvi. Základem je asi to, že církve odmítá tvrzení, že stát má neomezené právo. Tedy se může

plést i do věcí, které jsou příslušné církvi. Odmítá se právo světské moci jmenovat biskupy a další.

Bludy o mravouce přirozené a mravouce křesťanské se probírají v sedmém paragrafu. Odmítá se teze, že mravní zákony nepotřebují potvrzení Boží. Odmítá se také oprávněnost špatných činů z lásky k vlasti.

Následují "Bludy o manželství křesťanském" a v kapitole jedenácté Bludy o světském panství Římského papeže. Na konci jsou zařazeny Bludy vztahující se k nynějšímu liberalismu. Římský papež je proti pokroku a modernizaci. Řekla bych, že nevidí důvod, proč by se měl smířit nebo dokonce shodovat s pokrokem a novými názory.